

Ба Шӯрои диссертациони 6D.KOA-014 дар назди Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон ба номи Ш.Шоҳтемур (суроға: 734003, ш.Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 146)
(www.tajagroun.tj)

ТАКРИЗИ

муассисаи пешбар ба диссертатсияи Иброҳимзода Одилхон Юлдош дар мавзуи «такмили механизми ҳавасмандгардонии рушди соҳибкории аграрӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои иқтисодӣ аз руи ихтисос 08.00.05 – Иқтисодиёт ва идоракунии хоҷагии халқ: иқтисодиёт, ташкил ва идоракунии корхонаҳо, соҳаҳо, комплексҳо (комплекси агросаноатӣ ва кишоварзӣ) пешниҳод шудааст.

1. Муҳимияти мавзуи тадқиқоти диссертатсия

Дар ҷаҳони муосир соҳаи соҳибкории аграрӣ рушд ва ташккул ёфта истодааст. Маҳз дар шароити кунунӣ соҳибкории аграрӣ имкониятҳоро дар соҳаҳои мухталифи кишвар зиёд мегардонад. Хусусан доир ба масъалаи мазкур дар Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030 яке аз афзалиятҳои минбаъдаи рушд “дар комплекси агросаноатӣ, тавсеа додани дастрасӣ ва саҳм дар таъмини фаровони маҳсулоти озуқа, сифат ва бехатарии он дар асоси гузариш ба дараҷаи баланди индустриализатсия ва рушди босуботи бахши аграрӣ, дар асоси ҷорӣ намудани технологияҳои инноватсионӣ ва аз ҷиҳати экологӣ бехатар” муайян шудааст. Барои ноил гаштан ба ин ҳадафҳо ислоҳоти минбаъдаи соҳаи аграрӣ дар мамлакат барои ташкили шароитҳои зарурии иҷтимоию иқтисодӣ ва заминаҳои институтсионалии рушди фаъолияти соҳибкории аграрӣ, сурат гирифта истодааст. Зеро маҳз рушди соҳибкории аграрӣ қодир аст, ки технологияҳои инноватсиониро дар соҳаҳои кишоварзӣ татбиқ намуда, маҳсулоти аз ҷиҳати экологӣ тозаро истеҳсол намояд.

Воқеан ҳам солҳои охир ҳиссаи бахши хусусӣ, бахусус соҳибкории аграрӣ дар истеҳсоли ҳаҷми умумии маҳсулоти кишоварзӣ беш аз 90 фоизро ташкил додааст. Илова бар ин, беш аз 70 фоизи захираҳои истеҳсоли дар ихтиёри онҳост. Аммо, ҳанӯз истифодаи оқилона ва

самараноки захираҳои истеҳсоли, комбинатсияи инноватсионии онҳо ба чашм намерасад, ки оид ба ин суръати заифи рушди соҳибкории аграрӣ нисбат ба рушди соҳибкории аграрии кишварҳои индустрияи миёна шаҳодат медиҳад.

Аз таҷрибаи воқеии ислоҳоти бозорӣ дар баҳши аграрии ҷумҳурӣ бармеояд, ки пешрафти фаъолияти соҳибкориро дар КАС танҳо бо ташкил ва рушди хоҷагиҳои деҳқонӣ (фермерӣ) ҷамъбаст намудан нашояд. Рушди муносибатҳои соҳибкорӣ дар ҳамаи марҳилаҳои такрористеҳсоли ҷамъиятӣ, ба мисли истеҳсол, нигоҳдорӣ, интиқол, коркарди дубораи маҳсулоти кишоварзӣ ва то ба истеъмолкунандаи ниҳой расондани он низ муҳим ба шумор меравад. Аз рушд бозмондани ин муносибатҳо ба ақибмонии КАС - и ҷумҳурӣ боис мегардад.

Аз ин рӯ, омӯзиши шаклҳои ташкилию ҳуқуқӣ, хусусиятҳо ва омилҳои рушди соҳибкорӣ ва вобаста ба ин эҷод намудани низоми ҳавасмандӣ барои таъмини рушди баҳши соҳибкории аграрии ҷумҳурӣ дар шароитҳои имрӯза аҳамияти зиёди илмию амалӣ касб карда, муҳим будани мавзӯи таҳқиқотро пешакӣ муайян менамояд.

2. Дарачаи асоснокии гузоришҳои илмӣ, хулосаву пешниҳодҳои, ки дар диссертатсия омадаанд.

Дар раванди ҳалли илмии масъалаҳои гузошташуда равишҳои методологи ва методии пажӯҳиш, баҳусус, равишҳои илмии самти соҳаи соҳибкории аграрӣ, ки муаллиф интихобу истифода намудааст, имконият додааст, вай ба натиҷаҳои судманди илмӣ дар самти назария ва амалияи соҳаи дар болозикргардида ноил гардад, пешниҳодҳои илмиву амалӣ дар ҷодаи такмили роҳҳо ва методҳои баланд бардоштани самаранокии ин соҳа коркард намояд.

Асоснокии хулосаву пешниҳодҳои дар диссертатсия омада ва сатҳи илмияти онҳо аз он шаҳодат медиҳад, ки муаллиф асарҳои бунёдии олимони барҷастаи ватаниву хориҷиро дар идоракунии рушди соҳаи аграрӣ эҷодкорона истифода бурдааст.

Дар раванди тадқиқоти диссертатсионӣ баррасии масъалаҳои омузиши самаранокии ҷанбаҳои гуногуни инкишофи инфрасохтори соҳибкории аграрӣ дар маҳалҳо, минтақаҳои сайёҳӣ ва кластерикунони он дар асару мақолаҳои олимони хориҷӣ ва ватанӣ мавриди омузиш қарор гирифта, назарияи олимони соҳавӣ тавсиф карда шуда, дар асоси таҳлилҳои илмӣ уайян карда шудааст, ки идоракунии рушди фаъолияти соҳибкорӣ дар баҳши аграрии иқтисодиёти ҷумҳурӣ таҳқиқ гардида иешниҳод шудааст, хулосабарорӣ, таҳлили маълумотҳои оморӣ ва ҷадвали маводҳои асли.

3. Саҳеҳӣ ва навгонии тадқиқот ва натиҷаҳои гирифташуда

Ба назари мо, элементҳои навгонии тадқиқоти диссертатсионӣ, ки муаммоҳои илмӣ аз тарафи муаллиф гузошташударо хеле саҳеҳ тавсия медиҳад, чунинанд:

- моҳияти соҳибкории аграрӣ ҳамчун фаъолияти мустақилу ташаббусноки субъектҳои иқтисодии соҳаи кишоварзӣ, ки дар шароити хавфу хатар ва номуайянии муносибатҳои бозорӣ истифодаи самараноки захираҳои истеҳсолиро барои ба даст овардани фоида ва ё даромад таъмин менамоянд, тавсиф дода шуда, ҳамзамон соҳибкории аграрӣ чун категорияи “соҳибкории деҳот” арзёбӣ гардидааст, ки он қарорҳои идоракуниро дар сатҳи соҳибкории кишоварзӣ ва соҳибкории ғайрикишоварзӣ дар деҳот фаро мегирад. Исбот шудааст, ки рушди самараноки соҳибкории кишоварзӣ бевосита ба соҳибкории ғайрикишоварзӣ дар деҳот вобастагӣ дорад. Зеро соҳибкории ғайрикишоварзӣ ба рушди инфрасохтори истеҳсоли, иҷтимоӣ ва бозори сектори аграрӣ мусоидат менамояд;

- хусусиятҳои ҳавасмандгардонии фаъолияти соҳибкорӣ дар сектори аграрии ҷумҳурӣ, ки аз омилҳои табиӣ биологӣ, вижагии истифодаи замин ҳамчун воситаи асосии истеҳсоли, лапишҳои истеҳсоли вобаста ба тағйирёбии иқлим, фондгунҷоиши баланди истеҳсоли вобаста мебошад, муайян карда шудаанд;

- бо назардошти татбиқпазирии таҷрибаи хориҷӣ дар шароитҳои

Тоҷикистон самтҳои асосии такмили шакли усулҳои дастгирии давлатӣ ва танзими фаъолияти соҳибкорӣ дар бахши аграрӣ муайян гардида, вобастагии механизми хоси дастгирии давлатии кишоварзии давлатҳои рушдкарда ба унсурҳои танзими бозорӣ нишон дода шудааст;

- таҳлили ислоҳот дар муносибатҳо ва зинаҳои ташаккулу раванқи соҳибкории аграрии ҷумҳурӣ нишон дод, ки он ба ҳалли масъалаҳои ташкили бозори замин, муносибатҳо вобаста ба таснифи ҳуқуқи моликият ба қитъаҳои замин ва иҷораи онҳо вобаста мебошад. Дар ин раванд, дар диссертатсия ду роҳи рушди соҳибкорӣ дар соҳаи кишоварзӣ муайян гардидааст: дар асоси муносибатҳои ҳуқуқи моликият бар истифодабарии замин - ҳуқуқҳои истифодабарӣ, хариду фурӯши ҳуқуқи истифодабарӣ, ҳада, гарав, ба иҷора додан, ҳуқуқи меросии истифодабарӣ ва ҳуқуқҳои дигар; роҳи дуюм- иҷораи замин, яъне афзоиши теъдоди иҷорагирандагони замин, ки ҳуқуқҳои маҳдуди ихтиёрдорӣ ва истифодаи истехсолии заминро, аз ҷумла бо ихтиёрдории монополии маҳсулоти бадастоварда доро мебошанд;

- самтҳои ояндадори рушди соҳибкории кишоварзӣ асоснок гардида, амсилаи эконометрикии танзими истехсоли зироатҳои кишоварзӣ аз рӯи категорияҳои хоҷагиҳои кишоварзӣ таҳия гардида, вобастагии байни истехсоли зироатҳои корхонаҳои кишоварзӣ, хоҷагиҳои аҳоли ва хоҷагиҳои деҳқонӣ нисбат ба ҳамаи категорияҳои хоҷагиҳои кишоварзӣ муайян карда шуд. Тибқи таҳлили коррелятсионӣ маълум гардид, ки дар корхонаҳои кишоварзӣ вобастагии баланд байни истехсоли сабзавот ва дар хоҷагиҳои аҳоли истехсоли картошка ва сабзавот нисбат ба ҳамаи категорияҳои хоҷагиҳои кишоварзӣ вучуд доранд. Инчунин дар асоси амсилаҳои қаторҳои вақтӣ ва авторегрессионӣ дурнамои маҷмӯи истехсоли намудҳои асосии зироатҳои кишоварзӣ, ҳаҷми замини қорам ва ҳосилнокӣ дар хоҷагиҳои деҳқонӣ (фермерӣ)-и ҷумҳурӣ то соли 2025 баҳисобгирӣ шудааст.

- маҷмӯи чораҳои ташкилию иқтисодӣ ҷиҳати такмили механизмҳои дастгирии давлатӣ ва ҳавасмандгардонии фаъолияти соҳибкорӣ дар

бахши аграрии иқтисоди Тоҷикистон муайян гардидаанд. Аз ҷумла зарурати татбиқи усули маҷмӯии ташкил ва дурнамои рушди системаи суғуртаи кишоварзӣ дар ҷумҳурӣ баҳогузорӣ гардида, дар заминаи таҳияи навъҳои нави хизматҳои суғуртавӣ, такмили қонунгузорию суғурта, бозсозии институтсионалӣ дар ин бахш барои рушди соҳибкории аграрии ҷумҳурӣ пешниҳодоти аз нигоҳи илмӣ асоснокгардида таҳия шудаанд.

Дар сарсуҳани диссертатсия муҳиммиати мавзӯ, сатҳи коркарди он, ҳадаф ва вазифаҳо гипотезаҳои диссертатсия ва ғайра муайян карда шудааст.

Боби якум **“Асосҳои назариявӣ ва методологии ташаккул ва равнақи фаъолияти соҳибкории аграрӣ”** ҷанбаҳои назариявии асосҳои концептуалӣ ва марҳилаҳои асосии инкишофи назарияи соҳибкорӣ таҳқиқ карда шудааст, инчунин дар диссертатсия хусусиятҳо ва омилҳои ба ташаккул ва равнақи соҳибкории аграрӣ таъсирбахш ва таҷрибаи хориҷии ташаккул ва ҳавасмандгардонии фаъолияти соҳибкории аграрӣ омӯхта шудааст.

Дар диссертатсия муаллиф қайд менамояд, ки масъалаи соҳибкорӣ дар кишварҳои дорои иқтисоди пешрафтаи бозорӣ ва дар кишварҳои дорои системаи рушдбандаи бозорӣ баробар мавриди тавачҷӯх қарор дорад. Зеро дар кишварҳои дорои системаи рушдбандаи бозорӣ чунин далел бештар дарк мегардад, ки иқтисоди бозорӣ моҳиятан иқтисоди соҳибкорӣ аст. Соҳибкорӣ ҳамчун як шакли муносибатҳои иқтисодӣ, озодии иқтисодиро дар назар дорад, соҳибхитиёрӣ ва масъулияти тижоратро дар ҳама бахшҳо, аз ҷумла дар таҳияи стратегия ва тактикаи муборизаи рақобатнок, сармоягузорӣ ва хароҷотбарории он, муайян намудани талабот, баҳодихии вазъи бозор ва натиҷаҳои хоҷагидориро пешбинӣ менамояд.

Дар боби дуюм **“Ҳолати муосир ва тамоюли рушди соҳибкории аграрӣ дар иқтисодиёти Ҷумҳурии Тоҷикистон”**. Вобаста ба ин дар боби мазкур ислоҳоти муносибатҳои иқтисоди аграрӣ ва тавсифи зинаҳои

ташаккулу равнаки соҳибқорӣ аграрӣ дар ҷумҳурӣ ва арзёбии тамоюлҳои рушди фаъолияти соҳибқорӣ дар баҳши аграрии иқтисодиёти ҷумҳурӣ дида баромада шудааст.

Дар боби мазкур муаллиф қайд менамояд, ки тибқи “Барномаи ислоҳоти иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон” барномаҳои мақсадноки миллӣ ҷиҳати татбиқи ғайридавлатикунонӣ ва хусусигардонӣ, рушди соҳибқорӣ ва бизнеси хурд, беҳдошти хоҷагии пулию молиявӣ, ислоҳи баҳши аграрӣ, ташкили системаи муосири ҳифзи иҷтимоии аҳоли ва ғ. таҳия гардиданд.

Ҳукумати ҷумҳурӣ тибқи “Барномаи ислоҳоти иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 1995-2000” дар давоми солҳои 1995-1998 вобаста ба тақвияти ислоҳоти бозорӣ дар баҳши аграрии иқтисоди миллӣ якҷанд чораҳои ҷиддӣ андешид.

Дар рафти гузарондани ислоҳоти аграрӣ шаклҳои анъанавии моликият ва хоҷагидорӣ дар соҳаи асосии иқтисоди кишвар – соҳаи кишоварзӣ ба кулӣ тағйир дода шуданд. Тибқи Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон “Оид ба бозсозии сохтори колхозҳо ва совхозҳо” аз 11 октябри соли 1995 дар соҳаи кишоварзӣ хоҷагиҳои деҳқонӣ, ҷамъиятҳои саҳомӣ, ширкатҳои аграрӣ, ассотсиатсияҳои хоҷагиҳои деҳқонӣ ва корхонаҳои муштарак таъсис ёфта, рушд карданд. Аммо ҷамъиятҳои саҳомӣ, кооперативҳои кишоварзӣ ва ширкатҳои аграрие, ки дар заминаи корхонаҳои анъанавии кишоварзии бо ислоҳот фарогиранда таъсис меёфтанд, бештар хусусияти расмӣ доштанд ва онҳо муносибатҳои пештараи дохилиистехсолиро дар худ ҳифз менамуданд, танҳо лавҳаи болои дарашон тағйир ёфта буду халос. Дар натиҷаи муносибати расмӣ ва тарзи соддаи ислоҳи колхозу совхозҳо дар маҳалҳо идеяи гузариш ба шаклҳои нави хоҷагидорӣ безътибор мегардид.

Дар боби сеюм “**Такмили механизми ҳавасмандгардонии соҳибқорӣ дар иқтисодиёти аграрии Ҷумҳурии Тоҷикистон**” дар ин боб доир ба рушди механизми ҳавасмандгардонии соҳибқорӣ аграрӣ дар иқтисодиёти ҷумҳурӣ, самтҳои асосии такмили механизми ҳимоя ва дастгирии

давлатии соҳибкории аграрӣ ва мукамалгардонии механизми молиявӣ ҳавасмандгардонии соҳибкории аграрӣ дар ҷумҳурӣ пешниҳодҳои муфид карда шудааст.

Муаллиф қайд менамояд, ки соҳибкории инфиродӣ дар иқтисоди мо ҳанӯз дар охири давраи шуравӣ, хусусан дар солҳои бозсозӣ бо қабули Қонуни ИҶШС “Дар бораи фаъолияти меҳнати инфиродии аҳоли” ба вуҷуд омад. Рушди соҳибкории инфиродӣ дар иқтисоди бозорӣ аҳамияти хоса дорад. Ин шакли фаъолият дар шароитҳои ташаккули иқтисоди бозорӣ на танҳо чун омилҳои суботи иқтисодӣ зоҳир гардида, сармоягузориҳои нисбатан хурдро талаб менамояд, балки сарчашмаи доимии ҷойҳои нави кор ба шумор меравад. Афзоиши босуръати аҳоли ва захираҳои кориро дар ҷумҳурӣ ба инобат гирифта, рушди ин шакли фаъолият ҷалби аҳолии бешуғл, муътадил намудани вазъият дар бозори меҳнат ва ҳалли масъалаи камбизоатиро имконпазир мегардонад. Зиёда аз ин, рушди соҳибкории бахши аграрӣ на танҳо ба тағйири таъминоти қори аҳоли таъсир мерасонад, балки ба тағйири тафаккури иқтисодии ҷамъият низ мусоидат менамояд.

4. Муҳимияти хулосаву пешниҳодҳо ва имконияти истифодаи онҳо дар илм ва амалия

Натиҷаи тадқиқот дар диссертатсия нишон медиҳад, ки инкишофи инфрасохтори фаъолияти соҳибкорӣ дар маҳалҳо ба пешрафти соҳаҳои тақдирӣ хоҳад бахшид. Дар асоси тадқиқот ва ташҳиси маводҳои рӯзе ба масъалаҳои инкишофи инфрасохтори соҳа дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, як қатор хулосаҳои назариявӣ ва тавсияҳои амалии зерин пешниҳод мешаванд.

Ҳадафи асосии муаллиф асоснок намудан ва таҳияи муқаррароти омӯзиши мушкилоти масъалаҳои инкишофи инфрасохтори соҳа дар маҳалҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ва коркарди тавсияҳои амалӣ оид ба беҳтаргардонии он мебошад. Натиҷаҳои асосии илмии муаллиф тақдирӣ додани асосҳои методӣ ва илмию амалии “инкишофи инфрасохтори соҳа дар мамлакат иборат мебошад.

5. Арзёбии моҳияти диссертатсия, сатҳи комилии он ва эродҳо доир ба шаклгирии диссертатсия.

Албатта, тадқиқоти диссертатсионӣ аз нигоҳи муқарриз дорой як қатор нораҳеҳое аст, ки умуман, наметавонад сифати илмӣ ва меҳнати илмии муаллифро коста намояд. Эроду дархости муқарриз чунин аст:

1. Дар боби якуми диссертатсия фикру ақидаҳои олимони ватанӣ ба қадри кофӣ дида баромада нашудааст.

2. Дар қори диссертатсионӣ иқтибос аз олимони ватанӣ нисбатан кам ба назар мерасад.

3. Хуб мешуд агар дар рисола дар мисоли ягон объекти хоҷагии деҳқонии мушаххас тадқиқот гузаронида мешуд.

4. Таркиби қор дорой баъзе камбудҳои техникӣ, имлоӣ ва услубӣ аст.

Эроду дархостҳое, ки дар боло зикр шудаанд, сатҳи назариявию амалии тадқиқоти диссертатсиониро коҳиш намедихад. Дар умум, диссертатсия тадқиқоти ҷиддии илмӣ буда, мустақилияти муаллифро дар пажуҳишу ҳалли муаммоҳои самаранокии истифодабарии омилҳои истехсолот дар соҳаҳои минтақа тавсиф менамояд

6. Мутобиқати мазмуни автореферат бо мазмуни диссертатсия

Дар автореферати рисолаи номзадӣ мақсад ва муҳтавои тадқиқот, навғониҳои илмӣ, ки ба ҳимоя бароварда мешаванд, ҷой гирифтааст.

Тақриз дар ҷаласаи кафедраи иқтисоди қорхонаҳо ва соҳибқории Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон, муҳокима ва тасдиқ; шудааст. (Суратҷаласаи кафедра №10 аз 28- уми майи 2021 сол).

Тақриз аз ҷониби номзоди илмҳои иқтисодӣ, дотсент мудири кафедраи иқтисоди қорхонаҳо ва соҳибқорӣ Нуридинов С.З., омода карда шудааст.

Раисиқунанда: номзоди илмҳои иқтисодӣ, дотсент Нуридинов С.З

Эксперт: номзоди илмҳои иқтисодӣ, дотсент Рахимов Ф.С.

Котиб: Давлатов Б.С

Имзои Нуридинов С.З.-ро тасдиқ менамоям

Сардори шӯбаи кадрҳо ва қорҳои махсуси ДДМИТ Рачабов Б.С.

